

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea prezentei acțiuni și declararea neconformității cu Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (în prezent Regulamentul nr. 207/2009) a Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 septembrie 2011 în cauza R 1612/2010-2 prin care, anulând decizia diviziei de opoziție nr. 1344995, admitea cererea de înregistrare ca marcă comunitară a înregistrării internaționale nr. 938.133 pentru o parte dintre produsele solicitate din clasele 29 și 30;
- obligarea părâtului și eventual a intervenientei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei procedurii și a celor suportate în procedurile administrative a opoziției și a căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elemente verbale „Maestro de Oliva” pentru produse din clasele 29 și 30.

Titularul mărcii sau al semnelor invocat în procedura opoziției: Carapelli Firenze SPA.

Marca sau semnul invocat: marca națională verbală „MAESTRO” pentru produse din clasele 29 și 30.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge cererea de înregistrare pentru o parte dintre produsele solicitate.

Motivele invocate: încălcarea articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât utilizarea mărcii invocate în procedura opoziției presupune o modificare a conceptului original de marcă pe care îl prezintă respectiva marcă invocată în sprijinul opoziției, fiind afectat așadar caracterul distinctiv al mărcii „MAESTRO”, și încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât nu ar exista un risc de confuzie între mărcile în conflict.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2012 — Andechser Molkerei Scheitz/Comisia

(Cauza T-13/12)

(2012/C 89/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Germania) (reprezentant: H. Schmidt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 1131/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la glicozidele derivate din steviol, în măsura în care acesta autorizează utilizarea glicozidelor derivate din steviol extrase din frunzele plantei de Stevia rebaudiana Bertoni numai ca aditivi alimentari, iar nu ca ingrediente alimentare vegetale de origine agricolă sau ca preparate aromatizante;
- constatarea, în principiu, a obligației Uniunii Europene de a despăgubi reclamanta pentru prejudiciul suferit de aceasta ca urmare a faptului că Regulamentul (UE) nr. 1131/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la glicozidele derivate din steviol autorizează utilizarea glicozidelor derivate din steviol extrase din frunzele plantei de Stevia rebaudiana Bertoni numai ca aditivi alimentari, iar nu ca ingrediente alimentare vegetale de origine agricolă sau ca preparate aromatizante, precum și a faptului că, în consecință, alte întreprinderi utilizează glicozidele derivate din steviol la fabricarea produselor lor lactate convenționale, generând astfel un dezavantaj în cadrul concurenței în ceea ce o privește pe reclamantă, în timp ce dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 834/2007 și ale Regulamentului nr. 889/2008 împiedică reclamanta, în calitate de întreprindere ecologică de prelucrare a laptelui și de fabricantă de produse ecologice, să utilizeze drept aditivi alimentari glicozidele derivate din steviol, chiar și atunci când acestea sunt obținute din frunze de Stevia cultivate prin metode ecologice, prin proceduri de extracție aprobate de dreptul Uniunii Europene în ceea ce privește produsele ecologice.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta atacă Regulamentul (UE) nr. 1131/2011 al Comisiei de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la glicozidele derivate din steviol⁽¹⁾, în măsura în care acesta autorizează utilizarea glicozidelor derivate din steviol extrase din frunzele plantei de Stevia rebaudiana Bertoni numai ca aditivi alimentari, iar nu ca ingrediente alimentare vegetale de origine agricolă sau ca preparate aromatizante.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului *non ultra vires*

În primul rând, reclamanta susține că Comisia a considerat în mod eronat că glicozidele derivate din steviol extrase din frunzele plantei de Stevia rebaudiana Bertoni constituie un aditiv alimentar și, astfel, prin adoptarea regulamentului care face obiectul prezentei cauze, a depășit competențele care îi sunt atribuite. Glicozidele derivate din steviol sunt selecționate în mod diferențiat, în funcție de gustul acestora. În consecință, acestea nu sunt utilizate ca aditivi alimentari în scopuri tehnologice, potrivit articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008⁽²⁾, ci exclusiv pentru a da o aromă și/sau un gust, în sensul considerentului (5) al acestui regulament. Astfel, glicozidele derivate din steviol ar trebui să fie incluse în categoria ingredientelor alimentare vegetale sau a preparatelor aromatizante. Prin urmare, Comisia a acționat *ultra vires*.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la egalitatea de tratament

În al doilea rând, reclamanta invocă faptul că, în ceea ce privește dreptul său fundamental la egalitatea de tratament, a fost prejudiciată în sensul încălcării interdicției arbitrariului, întrucât, în calitate de întreprindere ecologică de prelucrare a laptelui, este împiedicată să producă și să comercializeze iaurt ecologic care conține glicozide derivate din steviol obținute prin metode ecologice, în timp ce concurenților săi, care oferă iaurt provenit din agricultura convențională, le este permisă utilizarea glicozidelor derivate din steviol. Utilizarea glicozidelor derivate din steviol obținute prin metode ecologice este interzisă la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007⁽³⁾, potrivit căruia pot fi utilizați în producție numai aditivii alimentari autorizați pentru produse ecologice. Această autorizare nu rezultă nici din articolul 27 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008⁽⁴⁾, nici din includerea în lista pozitivă cuprinsă în secțiunea A din anexa VIII la acest regulament. Astfel, prin faptul că a admis glicozidele derivate din steviol numai ca aditivi alimentari, Comisia a intervenit în mod nelegal pe piață în beneficiul operatorilor care oferă produse convenționale, împiedicând astfel concurența.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la protecția proprietății și a libertății de a desfășura o activitate economică

În al treilea rând, reclamanta invocă încălcarea dreptului său fundamental la protecția proprietății și a libertății sale de a desfășura o activitate economică.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nemotivare

Regulamentul nr. 1131/2001 este insuficient motivat, întrucât în preambul nu se explică motivul pentru care glicozidele derivate din steviol, care sunt destinate numai pentru a da un gust, pentru a îndulci și pentru a conferi o aromă amăruie, sunt considerate aditivi alimentari.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1131/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la glicozidele derivate din steviol (JO L 295, p. 205).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, p. 1).

A acțiune introdusă la 16 ianuarie 2012 — Hagenmeyer și Hahn/Comisia

(Cauza T-17/12)

(2012/C 89/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantii: Moritz Hagenmeyer (Hamburg, Germania) și Andreas Hahn (Hanovra, Germania) (reprezentant: T. Teufer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantii solicită Tribunalului:

— anularea în parte a Regulamentului (UE) nr. 1170/2011 al Comisiei din 16 noiembrie 2011 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire, în privința mențiunii solicitate de reclamantii „Consumul regulat de cantități însemnate de apă poate reduce riscul apariției deshidratării și al scăderii concomitente a performanței”;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare⁽¹⁾, mențiunile de sănătate înscrise pe produsele alimentare sunt interzise dacă acestea nu au fost autorizate de Comisie în conformitate cu regulamentul menționat și nu au fost incluse într-o listă de mențiuni autorizate.

Prezenta acțiune este formulată împotriva Regulamentului (UE) nr. 1170/2011 al Comisiei din 16 noiembrie 2011 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire⁽²⁾ întrucât, prin intermediul acestuia, a fost respinsă includerea următoarei mențiuni referitoare la reducerea riscului de îmbolnăvire în lista de mențiuni autorizate: „Consumul regulat de cantități însemnate de apă poate reduce riscul apariției deshidratării și al scăderii concomitente a performanței”.

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa necesității menționării unui „factor de risc”